

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jona p[ro]pheta. Cap[itulum]. xxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

gnouerunt: ipsum excoerebrantes t' ingulantes
dimiserit. Cuius corpus auernis sepultum est.
Radobertus autem qui ipsum occiderat non multo
post consumptus a vermis expirauit. Alius
no de interfecoribus: dum venaretur ex equo
decidens fracto dextro brachio oib[us] membris
debilitatur. Qui ad penitentia reuersus oras
ad sancti martyris sepulchrum: salutem obtinuit:
et vas argenteum decem marchiarum pro sue libe-
rationis beneficio in munere obtulit. Passus est
autem martyris chilii una cum sancto Warino
abate. viij. kalen. februarij.

De sancto Eueriano episcopo.
scopo. Capitulii. xxiij.

Sp[iritus] gabalitane ciuitatis admis-
rande sanctitatis et doctrine vir-
eritatem: q[uod] post laudabilem conser-
tationis vitam: et salutiferae predica-
tionis doctrinam apud eandem urbem in pace
quieuit. viij. kalen. februarij. Hic enim ut gena-
dius scribit in scripturis diuinis eruditus et
in homelijis declamator: extimus: exposuit epistles
stolas pauli ad galathas. Et de baptismo et epiphany
solennitate libellum insignem composuit.
Dunc iohannes constantinopolitanus ep[iscop]us et ar-
chadij[us] imperator: frequenter constantinopolim
euocabat: ut eius mones audiret: quoniam revo-
rib[us] ipse claruit: hec genadus de viris illustribus.

De sancto Policarpo episcopo
et martyre. Capitulii. xxiiij.

Policarpus et martyris discipulus fo-
hannis euangeliste
fuit: et ipsius auditor. Hic ut
babitur. iij. libro historie ec-
clesiastice: fuit ep[iscop]us smyrnei.
sanctitate et g[loria] atque doctrina
carpolice fidei admodum in-
signis. Qui cuius tam est esse erat
maturus: vidit quadam nocte per somnum cer-
vical suum flammis esse consumptum: et pre-
dictis fratibus se per ignem martyris futurnum.
Regnantiibus vero marco antonio et lucio aurelio
quomodo imperatoribus: christianorum persecutione
feruente missi sunt ad eum apparitores
proconsulis aie: ut eum tenerent. Quos
ille gratauerit suscepit: et in mensa refecit: et
postea secum iuxta. Et dum coram proconsulis
tribunali christum viua voce confiteretur: exci-
tato clamore gentium et iudeorum contra eum
iussu proconsulis traditur signibus concrema-
tus. In quo dum esset immisus flammaz glo-
bis undique valabar: ita ut ipse in medio incendi
sibi cedentis in modum camere staret: et
deum glorificans cōburi non posset. Tuncque spi-

Tertius

culator accedit lancea ipsum transfixit: et sanguis
psuudio ignis extinxit fuit. Cum reliquias
christiani sepelirent in cluitate smyrne. Post
cum transitum. ejus alii discipuli qui cum laodicia
venientes secuti fuerat: martyrium passi sunt in
eadem civitate. Hic vero ep[iscop]us ob qualiter pasche
questiones romanae venientis antonio p[ro] imperium
gubernante: anacletu[m] papa romane tunc ecclesie
presidete: plures christianos martionis et vale-
tini hereticorum irretitos laqueis: ad fidem catho-
licam convertebat. Scripsit autem ad philippenses. epistles
stolam utilem valde. Passusque est martyrium anni
ages etatis. lxxvi. die. viij. kal. februarij. Hec
Hieronymus de illustribus viris.

De sanctis Theogene et sociis mar. Cap. xxv.

Theogenes martyr cuius
alii. xxvi. christians martyrum passi sunt
in eadem ciuitate laodicie p[ro]missa
p[ersecutione] regente: q[uod] cotene-
tes tempore mortem coronaz
vite eterne adepti sunt. viij. kalendas februarij:
et dicit Hieronymus.

De sancto Iona propheta. Cap. xxvi.

Ionas propheta
ta fuit de oppido ger[ea] que
est in ophir ad differentias
ger[ea] que est in palestina: et
est nomen regionis. Ophir
en nomine est turris nebulosa
que non loget erat a templo.

Huc hebrei affirmant illi fuisse mulieris vidue
sareprante sidoniorum: ad quas hebas famis tpe
declinavit: ipse mori fuisse suscitavit. Quem tem-
porib[us] hierodotus filius soas regis isti claruisse:
prophetia quoque exorsum fuisse: q[ui]r[ius] liber regnus
comemorat. In condonatione autem israel ionas
ad gentes mittit: q[ui] niniue agente penitentias
fili in malitia p[re]seuerabat. Qui idcirco ad niniue
vitias predicatoris ire recusabat: q[ui] c[on]i[us] p[ro]phetia
illuminata: p[er]d[re]s ciuitatis niniue misericordia
dei cosecuturos sperare ne falsa videbat predi-
care sententia p[ro]tra eos placata reuocari nolebat
d[omi]ne disp[ec]tationis ignarus q[ui] salutem hominem
ad se reuertenti magis vult q[ui] interit. Ideoq[ue]
sea facie dei fugere puras: descendit ioppem:
ascendit nanum eunte in rarsum: deditque nauim
nauitis. Sed de cui voluntati nemo potest resis-
tere: q[ui] et ceteris est ubiq[ue]: missiovero validissi-
mo tempestate turbauit mare: p[er]iclitauit nauis: tis-
citur naute: et suocato domo de salute desperates
more atque p[er] alieni eoz pertulit cunctos
ascribit: hoc est illi sorte inq[ui]rendum decernunt.
Jonas sorte deprehendit: spora in mare mittit:
et tempestas sedat. Jonam deo disp[ec]tante cere-
deglutit: et post triduum eundem in arida illas
sum. cuo[m]it. Jonas flagello dei correptus. in-
niue intrat; iudiciu[m] subversionis post dies. xl.

De sanctis in mēse ianuarij occurrentibus Fo.xlvij.

futurū prenūciat. Rex et populus ad dñm conuertuntur: saccis induuntur: leiumjs affliguntur. Dicsericorū de peccato: nō penitētiā respexit: ciuitatiq; pccs sententiā reuocauit: vidēs se mēdaciem extitisse ionas turbas: vrbēq; egressus contra deum conquerit. Quē deus vt confundet et se indigna dispositio misericordē ostēderet afflictum fernore solis hedera subito na scēte et caput pphete obfūbrante ab estu refl̄gerauit: et sequēti nocte iterū repente arefacta corrīstauit. Et cū hedera exiccatā desiceret: audiuit a deo q̄ trasci non deberet: eo q̄ tante ci uitatis excidio pepercisset. Si enim moleste fererat hedera arefactā: et deus molestius tulisse rētā vrbē subuersam. Sicq; ionas pacatus rediit a nīniue. Processu tame remoris nīniū iste ad peiora peccata conuersi ppheta naum pphete admoniti sunt. Qui nō curātes cōuersti: eo q̄ alias ionas falso subuersione ciuitatis premisſe cognoverūt: trā dei randē nō euaserunt. Nā fuiuus polus qui cā circūdabat vrbē: Inundauit: factoz pariter terremotū: ignis de celo emissus eam incendit. Sicq; vroq; dīlū uo aque et ignis pariter delcta est. Reuersus ergo ionas a ciuitate nīniue ad terrā suam ire erubuit: eo q̄ in variis nīniustarū mēdax ap paruit. Sed tpe famis assumpta matre in colā gentiū fac̄t̄ est. Fame v̄o transacta: reuersus est ad terrā iuda: et mortua matre sepeluit cā terra balani delbore. Hic predixit signū euer sionis hierufalc: q̄ cū videriat lapide luctuose clamantem: prope sū finis. Et cum viderint in hierusalē gētes vniuersas: nūc tota illa ciuitas irrecuperabiliter eveneret. Quieuit in pace et pōre oīe regis iuda. vi. kalē. febrarij: et sepul tus est in spelunca vntio iudicis israel. Eius sepulchrū monstratur in vna vbiūm gerb: in vīculo intra sephorū. M̄ernus est ex numero. viii. prophetarū qui ecclēlastici. xlit. in sanctoz pētrum catalogo memorātur. Nec hieronymus et Josephus in histōria scolastica.

De sc̄to iobē L̄hyostomo epo. Cap. xxvij.
Iohānes chrysostomus quod latine os aureuz interpretatur episcopus constātinopolitanus et doctor grecorū tempore archadij imperatoris floruit. Hic natione antiochenus filius secundit anthure nobilitū persarum: discipulus sophiste libani: et auditor andragatū philosophi liberalib; artibus annis puerilbus antiochē studuit. De hinc defuncto patre roman venies causarum orator extit: pauperibus gratis patrociniū exhibebat. Post hec relictis studijs secularib; diuinæ scripture vacas: annorum. xvij. omnes

sacre pagine libros memoriter didicit: et sanctis iacentis operibus seculo abrenunciavit. Reversus ad patriam cū sancto basilio in quadam monte antiochiae: proximo solitariā vītam duxit. Basilio v̄o cesarea cunte: iohannem sanctus Helerius antiochenus episcopus in lectore et postea in diaconū ordinauit. Quē euagīus eius successor: processu r̄pis ad sacerdotiū promovit. Qui sanctitate vite et claritate docebrisne p̄ficiens diuinis studijs intēctus p̄dicatio ni infistebat: et mira opuscula cōtinue eparabat: fama eius sapientie vndiq; personabat. Quidam p̄pter castitatis zelū severior habebat: et feruozii magis q̄ mansuetudini seruens arrogans a neficiētib; purabat. Defuncto sicut necratio constantinopolitane vrbis epo: cū de ordinando presule questio oriretur. Nouissime fama eius comperta imperatoris archadij ius suū: iohannes presbyter ab antiochiae vocatus ep̄s ordinatus est. Qui mox in sui p̄tificatus initio cum vītam clericoz corrigere voluit: oēs in sui oītū coagranit. Eūcīq; eūvelut furiosus et superbū declinabat: et apud omnes ei detrahebant: et quia nunq; cum alijs in mēsa cōmuneare volebat. Cū reuera autē ille hoc ideo faciesbat: quia propter nīmā abstinentiā caput et stomachū sepe dolebat: populū v̄o propter sermones quos in ecclesia faciebat: et plurimū diligebat paruipendē quisquid contra eū emulū loquerent. Necessitatibus v̄o egenorū liberiter p̄uidebat: et pluribus ad suscipiēdos pauperes hospitalibus erexit: de redditib; ep̄scopatus eisdē ministrabat. Cū quadā die dū ep̄scolarū paulli expositioni intenderet: orant ad dñm: ut sibi in ipsi plenū intellectū daret. Eūvisibiliter apparuit beatus apostolus: discēse nō aliter in suis ep̄scopis intellexisse: q̄ iohānes intelligebat: enīq; de oscularū disparuit quem etiā notarius eius probus: qui nūc acutus scribebat asperit: et ex p̄sentia apostolica totus contremuit. Lui iohānes eū post futurū ep̄scopū cōstātinopolitanū predixit: sicut et rei euērū p̄buit. Cū eutropius imperatoris p̄positus et cōsul volens se in quibusdam ad ecclesiās cōfugientibus vindicare: studuit: ut lex ab imperatore de immunitate ad ecclesiā cōfugientiū reuocaretur. Quod iohānes moleste ferens: eum audacter increpauit. Et post paucos dies eutropius imperatorē offendit: et ad ecclesiā fugit: quem ep̄scopus latitatem p̄palauit et durissime increpauit: et eū imperator eductū de ecclesiā decollauit: vñ et ex hoc ep̄scopus multorum oītū incurrit. Insup etiā qz plures clericoz propter eorū dissolutā vitā pluribus causis depositi. Cūdā ganias genere celticus: cōsilio barbarus: secta arrianus: magister militum factus est. Hic imperatorē rogauit: ut intra ciuitatē vñcam tñi suis ecclesiā concederer. Quod cum imperator de hoc ep̄m